

ROZHODNUTIE

6. disciplinárny senát Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov (ďalej len „disciplinárny senát“) v zložení JUDr. Stanislav LAIFER, predseda disciplinárneho senátu, JUDr. Ivan Varga, člen disciplinárneho senátu a JUDr. Ladislav Bango, člen disciplinárneho senátu vo veci návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. P. Š. takto

rozhodol:

JUDr. P. Š., súdny exekútor so sídlom S.

sa uznáva vinným, že

v bode 1 disciplinárneho návrhu,

v exekučnom konaní Ex 1319/2012 ako súdny exekútor po tom, ako mu bol dňa 16. mája 2012 doručený návrh na vykonanie exekúcie oprávneného H. S. – , so sídlom Š.S., zastúpeného Mgr. A. Š., advokátkou so sídlom H., spolu s exekučným titulom - rozsudok Okresného súdu v Trnave sp. zn. 31 Cbi/6/2010-42 zo dňa 18.10.2010 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave 31CoKR/1/2011 vo veci ďalej konal proti povinnému Ing. M. R. Š., PhD., T., správcovi konkurznej podstaty úpadcu S. spol. s r.o., Š. S., hoci ako právne vzdelaná a právne znalá osoba musel už pri podanom návrhu na začatie exekúcie dospieť k záveru, že exekúciu nemožno vykonať, lebo sú tu dôvody na zastavenie exekúcie,

v bode 2/ disciplinárneho návrhu

nevyzval oprávneného na odstránenie rukou dopísaného dátumu narodenia, nakoľko sa tento z nijakého dôvodu nemal uvádzať v exekučnom titule.

teda v bode 1.) disciplinárneho návrhu

zavinene nesplnil a porušil povinnosť súdneho exekútora stanovenú v § 57 ods. 4 Exekučného poriadku (ďalej len „EP“), ktorý ukladá súdnemu exekútorovi v prípade pochybností alebo zistenia dôvodov na zastavenie exekúcie predložiť vec neodkladne súdu na zastavenie exekúcie, a ďalej viedol exekúciu, hoci táto bola neprípustná, čím porušil aj povinnosť

uvedení v § 61a EP platného v čase skutku, lebo exekúciou nemožno postihnúť majetok alebo práva, ktoré podľa Exekučnému poriadku alebo podľa osobitných predpisov exekúcii nepodliehajú,

teda v bode 2.) disciplinárneho návrhu

zavinene porušil povinnosť stanovenú súdnemu exekútorovi v zmysle § 40 ods.1 EP platného v čase skutku vyzvať toho, kto podal návrh, aby nesprávny, neúplný alebo nezrozumiteľný návrh opravil alebo doplnil v lehote, ktorú určí a ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní.

čím spáchal

- *v bode 1 disciplinárne previnenie v zmysle §220 ods.1 EP,*
- *v bode 2 disciplinárne previnenie v zmysle §220 ods.1 EP,*

za čo sa mu ukladá

disciplinárne opatrenie v zmysle § 221 ods.1 písm. c) peňažná pokuta vo výške 100,- EUR (slovom: sto EUR).

Disciplinárne obvinený JUDr. P. Š. je povinný na účet Slovenskej komory exekútorov (ďalej len „SKE“) uhradiť trovy disciplinárneho konania vo výške ... EUR (slovom: ... EUR).

Odôvodnenie:

Dňa 5. februára 2014 minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal návrh na disciplinárne konanie (doručené SKE 7. februára 2014) voči JUDr. P. Š., súdnemu exekútorovi so sídlom S. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Dňa 5. mája 2015 v zmysle § 228d ods. 5 EP bola uvedená vec na začatie disciplinárneho konania doručená predsedovi disciplinárneho senátu č. 6 JUDr. Stanislavovi LAIFEROVI.

Podstatou podaného návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému JUDr. P. Š. zo dňa 5. februára 2014 v bode 1. disciplinárneho návrhu je tá skutočnosť, že nepredložil vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudol pochybnosti alebo zistil, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie, pričom ako právne vzdelaná a právne znalá osoba k takémuto záveru musel dospieť už pri podanom návrhu na začatie exekúcie. Z odôvodnenia podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania a exekučného spisu Ex 1319/2012 vyplýva, že menovaný exekútor po tom, ako mu bol dňa 16. mája 2012 doručený návrh na vykonanie

exekúcie oprávneného H. S., so sídlom Š. S., zastúpeného Mgr. A. Š., advokátkou so sídlom H., spolu s exekučným titulom - rozsudok Okresného súdu v Trnave sp.zn.31 Cbi/6/2010-42 zo dňa 18.10.2010 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave 31CoKR/1/2011, vo veci ďalej konal ako súdny exekútor. Podľa právneho názoru navrhovateľa, súdny exekútor v tomto prípade ako osoba znalá práva mal mať oprávnené pochybnosti o realizácii exekúcie tohto exekučného titulu už po podaní návrhu zo strany právnej zástupkyne oprávneného a mal mať pochybnosti, či nemá byť exekučné konanie zastavené. Disciplinárneho previnenia sa mal dopustiť tým, že nepredložil vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudol pochybnosti alebo zistil, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie, pričom ako právne vzdelaná a právne znalá osoba k takémuto záveru musel dospieť už pri podanom návrhu na začatie exekúcie.

Podľa bodu 2 návrhu na začatie disciplinárneho konania navrhovateľ vytýka disciplinárne obvinenému exekútorovi, že nevyzval oprávneného na odstránenie rukou dopísaného dátumu narodenia, nakoľko sa tento neuvádzal a ani sa z nijakého dôvodu nemal uvádzať v exekučnom titule.

Aj keď to navrhovateľ uvádza len v odôvodnení podaného disciplinárneho návrhu, je zrejmé, že sa súdnemu exekútorovi následne vytýka aj to, že vykonal exekúciu voči Ing. M. R. Š., PhD., ako fyzickej osobe (trvalý pobyt T.), hoci z exekučného titulu je zrejmé, že záväzok na plnenie vyplývajúci z exekučného titulu znie na Ing. M. R. Š., PhD., T., správca konkurznej podstaty úpadcu S. spol. s r.o., Š. S.

Minister spravodlivosti teda uviedol, že disciplinárne obvinený :

v bode 1.) návrhu porušil ustanovenie § 57 ods. 4 Exekučného poriadku účinného v čase konania, podľa ktorého exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie,

v bode 2.) návrhu porušil ustanovenie § 40 ods.1 Exekučného poriadku účinného v čase konania, podľa ktorého exekútor vyzve tohto, kto podal návrh, aby nesprávny, neúplný alebo nezrozumiteľný návrh opravil alebo doplnil v lehote, ktorú určí a ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní. Poučí ho aj o tom, ako treba opravu alebo doplnenie urobiť.

Navrhovateľ navrhol, aby za zavinené porušenie ustanovení Exekučného poriadku disciplinárny senát uložil disciplinárne opatrenie podľa 221 ods.1 písm. c) Exekučného poriadku pokutu vo výške 100,- EUR.

Disciplinárne obvinený JUDr. P. Š. vo svojom písomnom stanovisku zaslanom ministerstvu spravodlivosti uviedol, že podľa jeho názoru je v exekučnom titule rozsudku Okresného súdu v Trnave sp.zn.31 Cbi/6/2010-42 zo dňa 18.10.2010 zaviazaný na plnenie Ing. M. R. Š. PhD., správca konkurznej podstaty ako fyzická osoba. Ak by mal súd na mysli úpadcu, tohto by označil napr. S. spol. s r.o. v konkurze zastúpený správcom...“ Následne z jeho vyjadrenia vyplýva, že vydanie exekučného titulu bolo spôsobené tým, že ako

ustanovený správca nekonal s odbornou starostlivosťou tak, aby bol majetok úpadcu dostatočne chránený pred poškodením, stratou, zničením alebo iným znehodnotením. Podľa jeho názoru Ing. M. R. Š. PhD. tým, že odporoval právneho úkonu, pri ktorom uplynula 6 - mesačná prekluzívna lehota nepostupoval podľa § 86 ods. 2 ZKR. Následne teda spôsobil úpadcovi škodu, za ktorú by mal zodpovedať ako fyzická osoba. Výsledkom jeho zamietnutého návrhu vznikli v konaní o odporovateľnosť právneho úkonu (Okresný súd Trnava 31 Cbi/6/2010) trovy právneho zastúpenia vo výške ... EUR, ktoré tvoria škodu spôsobenú úpadcovi. Tento dôsledok by mal znášať Ing. M. R. Š. ako fyzická osoba, a pokiaľ požadoval vrátenie vymoženej sumy, ktorá bola predmetom exekúcie (vrátane príslušenstva pohľadávky a trov exekúcie spolu ... EUR) mal by ju žiadať od poisťovne, kde mal uzatvorenú poisťnú zmluvu „profesijnej zodpovednosti“.

Z vyjadrenia disciplinárne obvineného JUDr. P. Š. vyplýva, že nepopiera, že bola vykonaná exekúcia voči Ing. M. R. Š. ako voči fyzickej osobe. Disciplinárne obvinený uviedol, že v žiadnom prípade nemal v úmysle ako súdny exekútor spôsobiť niekomu škodu alebo porušiť platné zákony SR. K rukou dopísanému dátumu narodenia v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol, že návrh ho obsahoval. Dátum narodenia uviedol aj súd do poverenia na vykonanie exekúcie.

V rámci prípravy na ústne pojednávanie si predseda senátu zaobstaral od navrhovateľa exekučný spis JUDr. P. Š. číslo Ex 1319/2012 a rovnako požiadal o vyjadrenie k podanému návrhu aj disciplinárne obvineného JUDr. P. Š. JUDr. P. Š. sa odvolal na svoje vyjadrenie k sťažnosti 32618/2013, ktoré podal dňa 27. mája 2013 (č. I. EX 1319/2012 - 23 Exekučné spisu – vid' text vyššie).

Disciplinárne obvinený JUDr. P. Š. sa listom zo dňa 20. júla 2015 z pojednávania ospravedlnil z dôvodu čerpania dovolenky a požiadal odročiť pojednávanie.

Predseda disciplinárneho senátu posúdil uvedenú žiadosť ako žiadosť síce podanú najneskôr 5 dní pred dňom pojednávania, ale vzhľadom na to, že ide o čerpanie dovolenky, predseda senátu nepovažoval tento dôvod za dostatočne vážny tak, ako to má na mysli znenie § 226 ods. 6 Exekučného poriadku. Disciplinárny senát má zákonnú povinnosť konať tak, aby sa ústne pojednávanie uskutočnilo najneskôr do troch mesiacov od začatia disciplinárneho konania. Tejto žiadosti predseda disciplinárneho senátu nevyhovel jednak z dôvodu, že odročiť pojednávanie je možné len z vážnych a ospravedlniteľných dôvodov a vtedy, ak účastník konania nemôže byť zastúpený. Keďže tieto zákonné podmienky splnené neboli – hlavne disciplinárne obvinený sa nedal zastúpiť hoci túto možnosť mal (§226 ods. 6 EP) a zároveň disciplinárne obvinený nepodal žiadne ďalšie stanovisko k veci, disciplinárny senát vykonal dňa 28. júla 2015 ústne pojednávanie bez účasti disciplinárne obvineného.

Na vykonanom ústnom pojednávaní po oboznámení sa s podstatnou a relevantnou časťou exekučného spisu Ex 1319/2012 mal disciplinárny senát preukázaný tento skutkový stav:

Exekučné konanie začalo dňa 16. mája 2012 doručením návrhu na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. P. Š. Exekučným titulom bol rozsudok Okresného súdu v Trnave sp.zn.31 Cbi/6/2010-42 zo dňa 18.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave 31CoKR/1/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26. apríla 2011 a vykonateľnosť dňa 3. mája 2011. Návrh podala Mgr. A. Š., advokátka, v mene oprávnenej z exekučného titulu – H. S. so sídlom Š.S. V podanom návrhu je vyznačené doplnenie dátumu narodenia povinného z exekučného titulu (30. júl 1948). Je zrejmé, že doplnenie bolo uskutočnené neskôr po písomnom vyhotovení návrhu na vykonanie exekúcie. Návrh doplnila Mgr. A. Š.

Súdny exekútor vyhotovil dňa 18. mája 2012 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle § 44 Exekučného poriadku. V žiadosti o udelenie poverenia súdny exekútor označil povinného nasledovne: Ing. M. R. Š. PhD., Podjavorinskej ul.č.37/A, T., nar. ..., správca konkurznej podstaty úpadcu S., spol. s r.o. Š. S. Súdny exekútor označil povinného zhodne ako bol uvedený v návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 15. mája 2012 (doručeného súdnemu exekútorovi 16. mája 2012).

Exekučný súd – Okresný súd Trnava poverením č. 5207 132779, sp. zn. 37Er/403/2012-17 zo dňa 29. mája 2012 vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Poverenie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom Mgr. M. M. V poverení je označený povinný nasledovne: Ing. M. Š. PhD., nar. ..., IČO: ..., T., SKP úpadcu S. spol. s r.o. Š. S. Rozdiel je teda v tom, že identifikačné číslo ... je uvedené ešte pred označením Ing. M. Š. PhD. Uvedené identifikačné číslo je v skutočnosti identifikačným číslom úpadcu S., s.r.o., uvedené vo výpise z Obchodného registra Okresného súdu v Trnave oddiel Sro vložka .../T.

Po obdržaní poverenia na vykonanie exekúcie súdny exekútor dňa 8. júna 2012 vydal Upovedomenie o začatí exekúcie Ex 1319/2012-3, v ktorom uviedol viacero spôsobov vykonania exekúcie (zrážkami zo mzdy, zrážkami z iných príjmov, prikázaním pohľadávky z účtu, prikázaním iných pohľadávok). Povinnému bolo dané Upovedomenie o začatí exekúcie doručené do vlastných rúk dňa 13. júna 2012. V liste zo dňa 18. júna 2012, doručenom exekútorovi 19. júna 2012, označenom ako Vrátanie Upovedomenia o začatí exekúcie, Ing. M. R. Š., PhD. správca vrátil vydané upovedomenie (originál) a označil uvedené Upovedomenie ako listinu vystavenú v rozpore so zákonom a žiadal jeho vystornovanie. Ďalej Ing. Š. uviedol, že ako exekútor musí vedieť, že v konkurze nie je možné vykonávať ani uplatňovať žiadne exekúcie a že Upovedomenie je nevykonateľné. Nakoniec uviedol, že oprávnený bude uspokojený až z rozvrhu konkurzu S. spol. s r.o. a označil číslo konkurzu .../2009.

Súdny exekútor teda dňa 26. júna 2012 vykonal lustrácie z evidencie motorových vozidiel (Ex 1319/2012 – 6), pričom je evidentné, že lustroval vozidlá, kde je Ing. M. R. Š. označený ako fyzická osoba s dátumom narodenia. V ten istý deň 26. júna 2012 súdny exekútor požiadal podľa vtedy platnej úpravy o súčinnosť aj daňový úrad, kde je Ing. M. R. Š. lustrovaný ako fyzická osoba s doplnením čísla správcu S....

Súdny exekútor dňa 29. júna 2012 vydal príkazy na začatie exekúcie (č.l. Ex 1319/2012 – 7) a Exekučné príkazy prikázaním pohľadávky z účtu v banke (č.l. Ex 1319/2012 -8) do nasledovných bánk: ČSOB a.s., Slovenská Sporiteľňa a.s., Tatra banka a.s. a VÚB a.s.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 4. júla 2012 z účtu Ing. M. Š. (takto je označený ako majiteľ účtu) v Slovenskej Sporiteľni a.s., bola odpísaná vymáhaná pohľadávka v celom rozsahu. Následne majiteľ účtu Ing. M. Š. žiadal súdneho exekútora JUDr. P. Š. listom zo dňa 17. septembra 2012 (doručeného 18. septembra 2012) o okamžité vrátenie sumy vo výške ... EUR. Medzitým Ing. M. Š. požadoval aj vrátenie uvedenej sumy od Slovenskej Sporiteľne a.s. a podal aj návrh proti Slovenskej Sporiteľni a.s. na Okresný súd Bratislava III. Rovnako dňa 28. septembra 2012 písal aj podanie na exekučný súd v Trnave, v ktorom žiadal vydanie predbežného opatrenia v exekučnom konaní voči vydaným exekučným príkazom. Na jeho podnet mu odpovedal vyšší súdny úradník, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Súčasťou stanoviska vyššieho súdneho úradníka bolo aj konštatovanie, že povinný, pokiaľ nesúhlasil s exekúciou, mal podať námietky proti exekúcii v lehote danej zákonom, pričom túto možnosť nevyužil.

Súdny exekútor dňa 9. júla 2012 vydal príkazy na odblokovanie účtov do bánk Ex 1319/2012-9. Dňa 6. augusta 2012 súdny exekútor vrátil originál poverenia na vykonanie exekúcie Okresnému súdu v Trnave.

Po takomto vyhodnotení dokazovania skutkového stavu disciplinárny senát dospel k nasledovným právnym záverom: Kľúčovou otázkou správneho právneho posúdenia prípadu je analýza samotného podkladu na vykonanie exekúcie, teda exekučného titulu. Následne bolo treba posúdiť pasívnu legitimáciu povinnej osoby a potom zhodnotiť všetky skutkové okolnosti tohto prípadu.

Uznesením 31k/9/2009 Okresného súdu v Trnave zo dňa 8. septembra 2009, ktoré bolo uverejnené v obchodnom vestníku OV 2009/177 dňa 14. septembra 2009, bol na spoločnosť S. s.r.o., IČO: ..., so sídlom Š. S. vyhlásený konkurz podľa § 22 Zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov („ďalej len ZKR“). Do funkcie správcu konkurznej podstaty bol ustanovený Ing. M. R. Š., PhD., so sídlom kancelárie: T.

Po preskúmaní exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu v Trnave sp.zn.31 Cbi/6/2010-42 zo dňa 18.10.2010 disciplinárny senát dospel k záveru, že ide o právoplatné zamietnutie žalobného návrhu Ing. M. R. Š., PhD., T., správcu konkurznej podstaty úpadcu S. s.r.o., Š. S., IČO ... voči H. S. Š. S. Podstatou tohto žalobného návrhu zo dňa 26. februára 2010 je návrh správcu konkurznej podstaty súdu, aby určil kúpnu zmluvu zo dňa 29.5.2009 o obstaraní automobilu Peugeot Partner 1.6, EČV ... za neplatnú. Uvedené vozidlo totiž tesne pred vyhlásením konkurzu menovaná (v tomto spore označená ako odporkyňa) ako osoba blízka úpadcovi získala z majetku úpadcu uvedené vozidlo za sumu značne podhodnotenú (z odhadovanej hodnoty auta sumy 5000,- EUR za sumu 1000,- EUR). Nehľadiac na dôvody,

pre ktoré bol návrh zamietnutý, je možné jednoznačne konštatovať, že išlo o typický prípad tzv. incidenčného sporu v konaní vyvolanom alebo spojenom s konkurzom (pozri § 57 a nasl. ZKR). Tieto spory prejednávajú všeobecné sudy, ako už bolo predtým ustálené judikatúrou (Např. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. októbra 2004 sp.zn.Obdo V 23/2003).

V danom konaní vedenom na návrh správcu konkurznej podstaty bol navrhovateľ (Ing. R. Š. ako správca úpadcu - spoločnosti S... s.r.o.) neúspešný, pričom súd priznal účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech, náhradu trov konania vo výške ... EUR. Išlo o náhradu trov konania vzniknutých za zastupovanie pôvodného odporcu Mgr. A. Š.

Podľa platnej právnej úpravy ZKR v incidenčných sporoch, pokiaľ ide o spory súvisiace s konkurzom alebo o spor priamo v konkurznom konaní, je jedným z účastníkov konania správca. Tieto spory nemôže iniciovať ani viesť na súde úpadcu. *Vyhlásením konkurzu prechádza na správcu oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku. Správca pri tom koná v mene a na účet úpadcu § 44 ods.1 ZKR.* To znamená, že aktívne legitimovaný vo veciach, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty je počas konkurzu výlučne správca, tzn., že akýkoľvek návrh na začatie súdneho alebo iného konania, ktoré sa týka konkurznej podstaty, je oprávnený podať iba správca, nie úpadcu. V prípade, že takýto návrh podá niekto iný, spravidla úpadcu, súd takýto návrh zamietne z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie. Podobne vo veciach, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty, je počas konkurzu pasívne legitimovaný výlučne správca... (k tomu pozri Pospíšil B.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii str. 217, Bratislava IURA EDITION 2012, Ďurica M.: Konkurzné právo na Slovensku a Európske únii, 2.vydanie Eurokódex Poradca podnikateľa s.r.o. 2010, str. 179 a nasl.).

Správca konkurznej podstaty má povinnosť podľa § 86 ods.2 ZKR využívať všetky právne prostriedky na ochranu a vymáhanie majetkových práv podliehajúcich konkurzu vrátane uplatňovania odporovacieho práva. Preto Ing. M. R. Š. PhD., ako správca úpadcu S. s.r.o. inicioval aj súdne konanie, ktoré však nebolo možné z dôvodu preklúzie úspešne zaviesť. Vznikla tak pohľadávka voči správcovi v konkurznom konaní na úhradu trov konania druhého účastníka v incidenčnom spore vyvolanom konkurzom. Táto pohľadávka vznikla počas konkurzu a teda je pohľadávkou proti podstate úpadcu S., spol. s r.o. Š. S., IČO: ..., v zmysle § 87 ZKR.

Ide o pohľadávku proti podstate, ktorá je však nevyhľaditeľná v samotnom konkurznom konaní. Podľa § 100 ods.2 písm. a.) ZKR z uspokojenia v konkurze sú vylúčené aj trovy účastníkov konania, ktoré vznikli ich účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s týmto konaním. Keďže tieto trovy nemožno uspokojiť v konkurznom konaní, vyvstáva otázka, ako by sa dali vysporiadať. Keďže správca pri incidenčných sporoch vystupuje na účet a v mene úpadcu, nie je možné ich uplatniť ani voči správcovi ako súkromnej osobe (k tomu pozri Ďurica M.: Konkurzné právo na Slovensku a Európske únii, 2.vydanie Eurokódex Poradca podnikateľa s.r.o. 2010, str. 446 a nasl.). Pohľadávka proti podstate je hmotnoprávne vždy pohľadávkou voči úpadcovi, nie voči správcovi, preto túto nie

je možné uplatňovať a vymáhať voči správcovi, a to ani v prípade trov, ktoré vzniknú účastníkom v konaniach, v ktorých správca vystupuje namiesto úpadcu, resp. ktoré boli vyvolané žalobami podanými správcom. Prípadnú nevymožiteľnosť pohľadávky proti podstate možno voči správcovi uplatniť iba z titulu zodpovednosti za škodu, za ktorú nesie zodpovednosť, ak porušil povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou. V prípade zrušenia konkurzu, pohľadávku proti podstate možno vymáhať voči úpadcovi, ak sa objaví nový majetok (k tomu pozri Pospíšil B.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, str. 324, Bratislava IURA EDITION 2012).

Disciplinárny senát na margo svojich zistení konštatuje, že pokiaľ sme v danom exekučnom titule identifikovali uvedenú pohľadávku (vyplývajúcu z exekučného titulu) ako pohľadávku proti podstate, je zrejmé, že konkurzná podstata je všeobecne vyňatá spod exekúcie, preto viesť exekúciu pre pohľadávku proti podstate je neprípustné podľa § 48 ZKR.

Ako uvádza odborná literatúra popredných odborníkov na konkurzné právo, je ďalším problémom rozhodovanie o trovách incidenčného konania, keď účastník, ktorý nie je úpadca, je v konaní úspešný. Účastník, ktorý je v konaní úspešný, má v zásade právo na náhradu trov konania (§142.ods.1 O.s.p.). Už dlhšie sa v relevantej literatúre aj v judikatúre presadzuje názor, podľa ktorého je vhodné v týchto konaniach aplikovať ustanovenie § 150 O.s.p. a nepriznať účastníkovi konania právo na náhradu trov konania, hoci ide o účastníka, ktorý je v konaní úspešný.

Tieto právne názory vychádzajú z toho, že konkurzné právo v zásade vylučuje trovy účastníkov konania v konaniach vyvolaných a súvisiacich s konkurzom (§ 100 ods. 2 ZKV), (k tomu pozri Ďurica M.: Konkurzné právo na Slovensku a Európske únii, 2. vydanie Eurokódex Poradca podnikateľa s.r.o. 2010, str. 403). Disciplinárny senát upriamuje pozornosť aj na judikatúru v týchto otázkach, napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo 199/2001 ZSP 23/2003.

Disciplinárny senát okrem použitia citovanej odbornej literatúry poukazuje tiež na dve rozhodnutia súdnej praxe. Obe sú priamym riešením situácie analogicky použiteľnej na tento disciplinárny prípad. Prvým odkazom je rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 25. septembra 2008, sp.zn.29 Cdo 2225/2008 (Rc 63/2009). Citujeme: „Na základe exekučného titulu získaného proti osobe v spore, v ktorom vystupovala ako správca konkurznej podstaty konkrétneho úpadcu z titulu svojej funkcie, výkonom rozhodnutia alebo exekúciou nemôže byť nikdy postihnutý osobný majetok tejto osoby (majetok správcu konkurznej podstaty).“

Druhým odkazom, na ktorý disciplinárny senát upriamuje svoju pozornosť, je *uznesenie Najvyššieho súdu SR 4 Cdo 35/2009 z 25. februára 2010*. V citovanom uznesení sa Najvyšší súd zaoberal úplne analogickým prípadom vymáhania trov konania proti správcovi konkurznej podstaty. Hoci išlo o výklad ustanovení predtým platného zákona č.32/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, je judikát plne použiteľný aj na dnešnú právnu úpravu ZKR, ktorá uvedené ustanovenia prevzala aj do nového zákona č.7/2005 Z.z. ZKR. Z uznesenia Najvyššieho súdu 4 Cdo 35/2009 z 25. februára 2010 vyberáme: „Z konštrukcie zákona

o konkurze a vyrovnaní najmä právnej úpravy konkurznej podstaty je zrejmé, že konkurznú podstatu tvorí nielen majetok úpadcu reálne vlastnený v čase vyhlásenia konkurzu, ale i taký majetok, ktorý v tomto čase existuje ešte len v potencionálnej rovine (napr. majetkové právo, o ktorého existenciu môže byť vedený spor) alebo bude nadobudnutý až počas konkurzu (teda v čase po vyhlásení konkurzu, kedy spravidla takéto navýšenie podstaty je závislé na aktivite správcu konkurznej podstaty). Z logiky tejto právnej úpravy potom vyplýva, že tak, ako sa môže konkurzná podstata vedením prípadného súdneho sporu začatého po vyhlásení konkurzu zvýšiť (napr. prisúdením náhrady trov konania úspešnému správcovi konkurznej podstaty), rovnako sa môže i znížiť (napr. takým spôsobom, ako v prejednávanej veci, kedy v dôsledku uloženia povinnosti konkurznej podstaty neúspešnému v spore zaplatiť náhradu trov konania druhej strane sporu tu vznikne pohľadávka proti podstate, ktorá majetok patriaci do podstaty znižuje). Zákon o konkurze a vyrovnaní síce rozlišuje pojmy pohľadávka proti úpadcovi a pohľadávka proti podstate, nebolo však jeho úmyslom zaviesť i tretiu skupinu pohľadávok, ktorými by mali byť pohľadávky proti správcovi. Správca konkurznej podstaty totiž v konkurze nevystupuje ako súkromná osoba, ale jeho úlohou je zásadne zabezpečiť uspokojenie nárokov veriteľov pohľadávok z konkurznej podstaty spôsobom predpokladaným zákonom. Základným rozlišujúcim kritériom medzi pohľadávkami proti úpadcovi a pohľadávkami proti podstate je čas vzniku príslušnej pohľadávky. Pohľadávkou proti úpadcovi je totiž každá pohľadávka vzniknutá pred vyhlásením konkurzu, kým naopak pohľadávkou proti podstate je nielen pohľadávka splatná v priebehu konkurzu, ale súčasne taká, ktorá vznikla až po vyhlásení konkurzu. Práve z tohto dôvodu i prípadné pohľadávky prisúdené (a teda formálne smerujúce) voči osobe správcu konkurznej podstaty po vyhlásení konkurzu sú pohľadávkami proti podstate.

Pohľadávky proti podstate síce možno uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania, ale táto možnosť neznamená to, že by sa jej splnenia bolo možné domáhať aj prostredníctvom exekúcie... Bolo by preto v rozpore s účelom právnej úpravy konkurzu a vyrovnania, ak by správcu konkurznej podstaty bolo možné exekúčne donútiť k uspokojeniu takej pohľadávky, ktorá vznikla až po vyhlásení konkurzu. Tým by došlo aj k zníženiu majetku tvoriaceho konkurznú podstatu a to na úkor skorších veriteľov, ktorí svoje pohľadávky v konkurze riadne prihlásili. Z uvedeného preto treba dôvodiť, že na majetok patriaci do konkurznej podstaty nemožno vykonávať exekúciu vôbec, teda ani pre pohľadávku proti podstate (vzniknutú uložením povinnosti správcovi konkurznej podstaty v konaní začatom po vyhlásení konkurzu). Z uvedeného právneho názoru Najvyšší súd SR vychádzal aj v iných skutkovo totožných konaniach vedených na tomto súde (viď napr. rozsudok z 27. apríla 2006, sp.zn.4 M Cdo 21/2005, rozsudok z 31. júla 2008. sp.zn. 4 M Cdo 12/2007).“

Z predchádzajúcej analýzy mal disciplinárny senát preukázané, že exekúcia nemala byť vedená vôbec, a súdny exekútor ako právne kvalifikovaná osoba mal dať návrh na zastavenie exekúcie. Túto pochybnosť mal mať už pri preštudovaní návrhu. Disciplinárny senát poukazuje aj na to, že tieto pochybnosti mal mať súdny exekútor o to viac po obdržaní listu povinného zo dňa 18. júna 2012, doručenom exekútorovi 19. júna 2012, označenom ako „Vrátenie Upovedomenia o začatí exekúcie“. Aj keď to nie je podkladom podaného návrhu,

podľa názoru disciplinárneho senátu mal takýto obsah listu súdny exekútor predsa len predložiť exekučnému súdu, pretože by sa dal z obsahu listu pisateľa dovodiť záver, že ide o návrh na zastavenie exekúcie pre neprípustnosť. Na túto skutočnosť disciplinárny senát len v úplnosti poukazuje.

Súdny exekútor vedením exekúcie na majetok povinného - správcu Ing. M. R. Š., PhD., ako fyzickej osoby, viedol ju nad povolený rozsah prípustnosti, tak ako to zakazuje § 61a EP platný v čase skutku, lebo exekúciou nemožno postihnúť majetok alebo práva, ktoré podľa Exekučnému poriadku alebo podľa osobitných predpisov exekúcii nepodliehajú. Osobitným zákazom podľa osobitného predpisu je znenie § 48 ZKR.

Pri posudzovaní skutkových okolností v bode 2 návrhu na začatie disciplinárneho konania, disciplinárny senát má za to, že ide o previazané okolnosti prípadu. Takéhoto skutku sa v bode 2 dopustil disciplinárne obvinený tak, že mal mať pochybnosti, že sú dané dôvody, ktoré nasvedčujú tomu, že návrh je nezrozumiteľný. Tieto pochybnosti podľa názoru disciplinárneho senátu mal mať. Rukou dopísaný dátum narodenia povinného (na rozdiel od výslovného označenia povinného v exekučnom titule) môže evokovať, že exekúcia sa týka Ing. M. R. Š., PhD., ako fyzickej osoby bez kontextu na jeho správcovské postavenie v danej veci. Preto si mal disciplinárne obvinený súdny exekútor túto okolnosť jednoznačne ujasniť.

Z vykonaného dokazovania, ako aj zo samotného vyjadrenia disciplinárne obvineného však jednoznačne vyplýva, že súdny exekútor mal za to, že právna úprava exekučný postih správcu konkurznej podstaty (vo všeobecnosti) pripúšťa, a to dokonca ako proti fyzickej osobe správcu. Mal za to, že ide o dôsledok jeho (správcovej) priamej zodpovednosti za škodu, za ktorú ako fyzická osoba zodpovedá. V prejednávanom prípade mal súdny exekútor za to, že škoda vznikla neúspešným incidenčným sporom. Je teda zrejmé, že zrejme nadobudol pochybnosti alebo vedomosť o tom, že rukou dopísaný dátum by automaticky viedol k nemožnosti viesť exekúciu voči správcovi ako fyzickej osobe. Vyplýva to aj zo spôsobu, akým lustraval motorové vozidlá Ing. M. R. Š. alebo zo spôsobu, akým žiadal o súčinnosť daňový úrad, ako aj zo samotného vyjadrenia prezentovaného v písomnom vyjadrení.

Na margo prípadného odstránenia vád podaného návrhu treba poukázať aj na bezprecedentný a chybný postup súdu, ktorým (udelením poverenia na vykonanie exekúcie) ako keby konvalidoval postup súdneho exekútora. V danom prípade udelenie poverenia malo nezanedbateľný dosah na posúdenie všetkých okolností prípadu. Preto, ak je tu vôbec nejaká zodpovednosť, tak je rozdelená aj na exekučný súd. Nehovoriac o tom, že v praxi sa takéto prípady stretávajú s rozdielnym výkladom, ako naznačujú aj nami uvádzané judikáty Najvyššieho súdu.

Pri posudzovaní zavinenia v oboch bodoch disciplinárneho návrhu disciplinárny senát jednoznačne mal preukázané, že disciplinárne obvinený mal za to, že exekúcia je v tomto prípade vo všeobecnosti možná. Preto aj v bode 1., ako aj v bode 2. má disciplinárny senát za to, že JUDr. P. Š. nekonal v priamom ani nepriamom úmysle. Jeho konanie je jednoznačne

nedbanlivostné, a v oboch bodoch spáchané formou nevedomej nedbanlivosti. Podľa názoru disciplinárneho senátu JUDr. P. Š. nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol. Táto jeho nevedomosť vyplývala z nesprávneho právneho posúdenia veci. Disciplinárne obvinený súdny exekútor mylne aplikoval právo na zistený skutkový stav. Aplikoval síce správny právny predpis ZKR a zákon o správcoch (č.8/2005 Z.z. v otázke zodpovednosti za škodu), avšak nesprávne ho vyložil.

Pri zohľadňovaní výšky uloženej sankcie (pokuty) sa disciplinárny senát stotožnil s výškou pokuty tak, ako to navrhol navrhovateľ. Aj keď išlo o pochybenie súdneho exekútora, vysokú mieru podielu na následnom exekučnom konaní mal aj exekučný súd pri udeľovaní poverenia na vykonanie exekúcie. Ďalšou okolnosťou, ktorú disciplinárny senát zhodnotil je, že inak ide o skúseného exekútora a predpokladá, že ide o ojedinelé porušenie zákona. Zložitosť danej problematiky a nejednoznačná súdna prax núti disciplinárny senát ku konštatovaniu, že by bolo vhodné de lege ferenda zákonným spôsobom stransparentniť a zjednotiť túto právnu problematiku, aby nejasnosť právnej úpravy nevedla k zbytočným disciplinárnym konaniam.

Na základe vyššie uvedeného právneho a skutkového stavu v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V zmysle § 228b ods. 3 EP, ak disciplinárny senát rozhodne, že disciplinárne obvinený je vinný, má navrhovateľ a komora voči exekútorovi, proti ktorému bolo vedené disciplinárne konanie, nárok na náhradu účelne vynaložených výdavkov, ktoré im vznikli a ktoré znášali v disciplinárnom konaní.

Podľa § 228c ods.3 EP o trovách komory, ktoré sa majú nahradiť podľa tohto zákona, disciplinárny senát rozhodne aj bez návrhu.

Vyúčtovanie trov disciplinárneho konania je upravené v zmysle Smernice SKE o odmeňovaní a vyúčtovaní nákladov členov disciplinárnej komisie a členov disciplinárneho senátu (ďalej len Smernica), ktorá bola schválená prezídiom SKE zo dňa 15.12.1999 a nadobudla účinnosť 1.1.2000 v znení dodatku č.1 schválený prezídiom SKE 16.10.2013 účinným 16.10.2013 a dodatku č.2 schválenom prezídiom SKE 16.3.2015, ktorý nadobudol účinnosť 26.3.2015.

V zmysle tejto smernice je vyúčtovanie nasledovné: (suma v EUR)

Predseda DK SKE JUDr. Boris Gerbery	... EUR
Predseda DS DK SKE JUDr. Stanislav LAIFER	... EUR
Člen DS JUDr. Ivan Varga	... EUR

- predseda disciplinárnej komisie JUDr. Boris Gerbery ... **EUR** (čl. III ods. 1 druhá veta Smernice) za každý prijatý návrh,

- predseda 6. disciplinárneho senátu JUDr. Stanislav Laifer ... **EUR** (odmena predsedu disciplinárneho senátu ... EUR čl. III ods. 2 Smernice, náklady spojené s vedením disciplinárneho spisu ... EUR čl. II písm. e) Smernice, odmena za prípravu pojednávania, za zasadnutie disciplinárneho senátu a vyhotovenie rozhodnutia v počte 2 hodiny x ... EUR = ... EUR (čl. III ods. 3 Smernice),

- člen disciplinárneho senátu JUDr. Ivan Varga ... **EUR** (odmena za zasadnutie disciplinárneho senátu v počte 2 hodiny x ... EUR = ... EUR, (čl. III ods. 3 Smernice), cestovné náklady vo výške ... EUR v zmysle z č. 238/2002 Z. z.

- člen disciplinárneho senátu JUDr. Ladislav Bango .. **EUR** cestovné náklady vo výške ... EUR v zmysle z č. 238/2002 Z. z.) odmena za zasadnutie disciplinárneho senátu v počte 2 hodiny x ... EUR = ... EUR (čl. III ods. 3 Smernice).

Trovy disciplinárneho konania vo výške ... EUR (slovom: ... EUR) znáša disciplinárne obvinený JUDr. P. Š.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať opravný prostriedok v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súd. Podanie opravného prostriedku má odkladný účinok. Právoplatné rozhodnutie disciplinárneho senátu je exekučným titulom podľa § 41 ods.2 písm. j) EP.

V Bratislave, dňa 28. júla 2015

JUDr. Stanislav LAIFER
predseda 6. disciplinárneho senátu